

Chỉ tại Giậu Mồng Tơi - Bài xướng

Sáng nghe chim hót trên cành Bưởi
Tôi ngắm mặt trời lên đỏ au.
Khi biết bên kia khung cửa sổ
Em còn xõa tóc đứng chờ nhau?

Em còn xõa tóc là tôi ngắm
Một chập thể nào cũng mộng mơ.
Tôi ngó qua và Em ngó lại
Hắn chùng thành trọn một bài thơ?

Tôi, Em chẳng khác chi hàng xóm
Lại ngại làm quen gửi lá thư.
Lỡ nếu chợt như Em mắc cỡ
Không cho tôi gặp... Biết rằng chờ?

Phải chăng ngăn cách qua hàng giậu
Em chẳng một lần vui ghé sang.
Con bướm còn quanh đi quẩn lại
Bên kia với những đóa hoa vàng.

Tôi tượng tự hóa thành thi sĩ
Đêm đợi trăng lên trên núi gầy.
Rồi tưởng tượng người yêu sẽ đến
Gót hồng sáng rực cả chân mây.

Chà! Em quán quít hoài tư tưởng
Chỉ thấy trong lòng nhớ và thương.
Tôi ném trong tay hòn sỏi nhỏ
Uớc mình khuấy động cả trùng dương.

Ừ nhỉ Tôi đâu là Nguyễn Bính
Đồ thừa chi tội giậu Mồng Tơi?
Vườn tôi hoa nở hương còn thoảng
Con bướm bên kia cũng sẽ rời.

Tôi, hôm nào giả đồ đi lạc
Qua lối nhà Em xanh lá me.
Hay đợi chiều mưa rơi thật lớn
Dù che mượn đỡ để đem về.

Đôi khi Tôi thấy thừa can đảm
Muốn chạy qua nhà Em hỏi thăm.
Mà biết đâu ngày mai khoảng cách
Hóa thành lời ước hẹn trăm năm?

Ồ! Nếu lòng Tôi Em hiểu được
Chắc không đổ tội giậu Mồng Tơi.
Hắn là Nguyễn Bính thơ thôi viết
Đời giữa cô đơn rộn tiếng cười.

Phan Nhật Nam

Cành Bưởi - Bài Họa 1

Có ai đã leo lên cành Bưởi
Nhỏ lệ rung rung, mắt đỏ au.
Đâu biết bên kia khung cửa sổ
Có người đứng ngắm mà lòng đau .

Sau thân cổ thụ, tôi nấp ngắm
Ai tan học về để mộng mơ ...
Tôi đến đi qua còn đi lại
Phải chi mà mình biết làm thơ ...

Uớc gì sát vách làm hàng xóm,
Lùa vào khe cửa một lá thư ...
Nhưng cũng tại mình hay mắc cỡ
Chỉ dám theo xa , Em chẳng chờ.

Ví thử hai nhà chung hàng giậu
Rồi con bướm trắng sẽ bay sang...
Tôi sẽ ngắm Em đi qua lại
Phất phới tung bay áo lụa vàng...

Hay là... tôi ước thành Thi Sĩ
Mái tóc bành bông, hai vai gầy
Không còn lưỡng lự, tôi sẽ đến
Trao tặng cho Em tập thơ dày ...

Dáng Em ai khắc vào tâm tưởng
Khổ tôi đêm nhớ với ngày thương
Thu ba, Em nghiêng làn sóng nhỏ
Lòng tôi lão đảo, sóng đại dương.

Tôi đã viết ra rất nhiều lời
Nhưng rồi lại xé nát tả tơi.
Hương thừa trong gió còn thoang thoảng
Mà gót sen kia đã cách rời ...

Trần gian , tôi như người đi lạc
Nhưng chẳng quên đường xanh lá me.
Sau gốc me già thân to lớn
Tôi vẫn chờ Em tan học về

Tôi mong có thật nhiều can đảm
Ra chặn Em về để hỏi thăm.
Lá thư sẽ nổi liền... khoảng cách
Tôi, Em hôn ước kết trăm năm.

Em đã về đâu ai biết được
Thư tôi chưa gửi đã tả tơi.
Quãng bút từ nay thư không viết
Và cũng từ nay ... bật tiếng cười.

Sao Khuê

Hương Bưởi - Bài Họa 2

Nhẹ đưa trong gió mùi hương bưởi
Thoáng chút hồng ươm cặp má au
Khi thấy bên song ai ẩn hiện
Bàng hoàng ánh mắt chợt đan nhau

Đã biết có ai đắm đắm mắt
Bồi hồi nửa thực nửa như mơ
Quay đi mà thấy hồn lưu lại
Một chút mơ màng chút thần thơ

Nào đâu lá thắm qua hàng giậu
Đâu nhận đi về với cánh thư
Lặng lẽ sớm chiều tư tưởng đợi
Hỏi ai ai hỏi được bây chừ

Chỉ giận thân này không hóa bướm
Nhịp nhàng đôi cánh nhẹ bay sang
Thơm thơm phần luyện mùi hương bưởi
Ong óng vàng lưu ánh nắng vàng

Bướm ơi chớ có nhiều lời né
Chớ mách rằng ta vóc mấy gầy
Cũng chớ phở ta lòng mấy nhớ
Và hồn ta lửng mấy từng mây

Hãy chuyển cho ta lời hỏi nhỏ
Những lời dịu nhẹ của yêu thương
Những lời chỉ thoảng như hơi gió
Đủ chuyển muốn trùng sóng đại dương

Giận ai tự dối hay không dám
Lâm cỗi lòng ai đến tả tơi
Năm canh sáu khắc ngày qua lại
Hồn vẫn vơ theo xác rã rời

Nhớ một buổi chiều trên xóm vắng
Nắng vàng chớp chớp lá xanh me
Bay bay trên áo người sau trước
Hai đũa xa xa suốt lối về

Lòng tự trách thầm từ buổi ấy
Đã không chậm bước thử dò thăm
Đề rồi e ấp về sau mãi
Tầm rói tư tầm cả vạn năm

Không nói làm sao ai biết được
Lại còn trách cứ giậu mồng tơi
Tầm tầm mưa đổ cơn rêu rĩ
Cũng muốn mà sao miệng chẳng cười

Bùi Tiến

17-11-2004